

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Dorota Rysińska

w sprawie skargi **E.M.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...)

sygn. akt II AKo (...)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 22 listopada 2017 r.

p o s t a n o w i ł :

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

E.M., pismem z dnia 6 lipca 2017 r., złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. akt II AKo (...), wnosząc o stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w tym postępowaniu, zasądzenie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 10 000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1259 ze zm.), skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Tymczasem sprawa o sygn. akt II AKo (...) została zakończona prawomocnym

postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 r., sygn. akt III KZ 21/08, utrzymującym w mocy zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 stycznia 2008 r., odmawiającego przyjęcia wniosku E.M. o wznowienie postępowania. Skarga na przewlekłość postępowania została zatem wniesiona już po prawomocnym zakończeniu postępowania. Prawdliwość wydania zarządzenia przez Przewodniczącego Wydziału II Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 stycznia 2008 r. została skontrolowana przez Sąd Najwyższy zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania, co zakończyło tok instancyjny w sprawie. Bezprzedmiotowym jest zatem kwestionowanie długości postępowania, skoro już się ono zakończyło.

Skarga na przewlekłość postępowania stanowi przede wszystkim mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już zakończonych, co koresponduje z wymogiem określonym w art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, aby skargę na przewlekłość postępowania wносить w jego toku.

Trzeba na koniec zaznaczyć, że E.M. był już informowany o niedopuszczalności skargi z tego powodu przy okazji pierwszej próby wniesienia skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. akt II AKo (...), zakończonej wydaniem przez Sąd Najwyższy postanowienia z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt KSP [...] o pozostawieniu skargi bez rozpoznania. W tym kontekście oraz wobec jeszcze dwóch oczywiście bezskutecznych prób wniesienia skargi na przewlekłość w tej sprawie jako niezrozumiałe jawi się złożenie kolejny, czwarty już raz pisma, w którym skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, co czyni bezprzedmiotowym kwestię uiszczenia opłaty od skargi.

